

ДЕЦАТА НА СВ. ЙОАН РИЛСКИ

Българска православна църква „Св. Йоан Рилски“, Лондон
Bulgarian Orthodox Church St. John of Rila – London

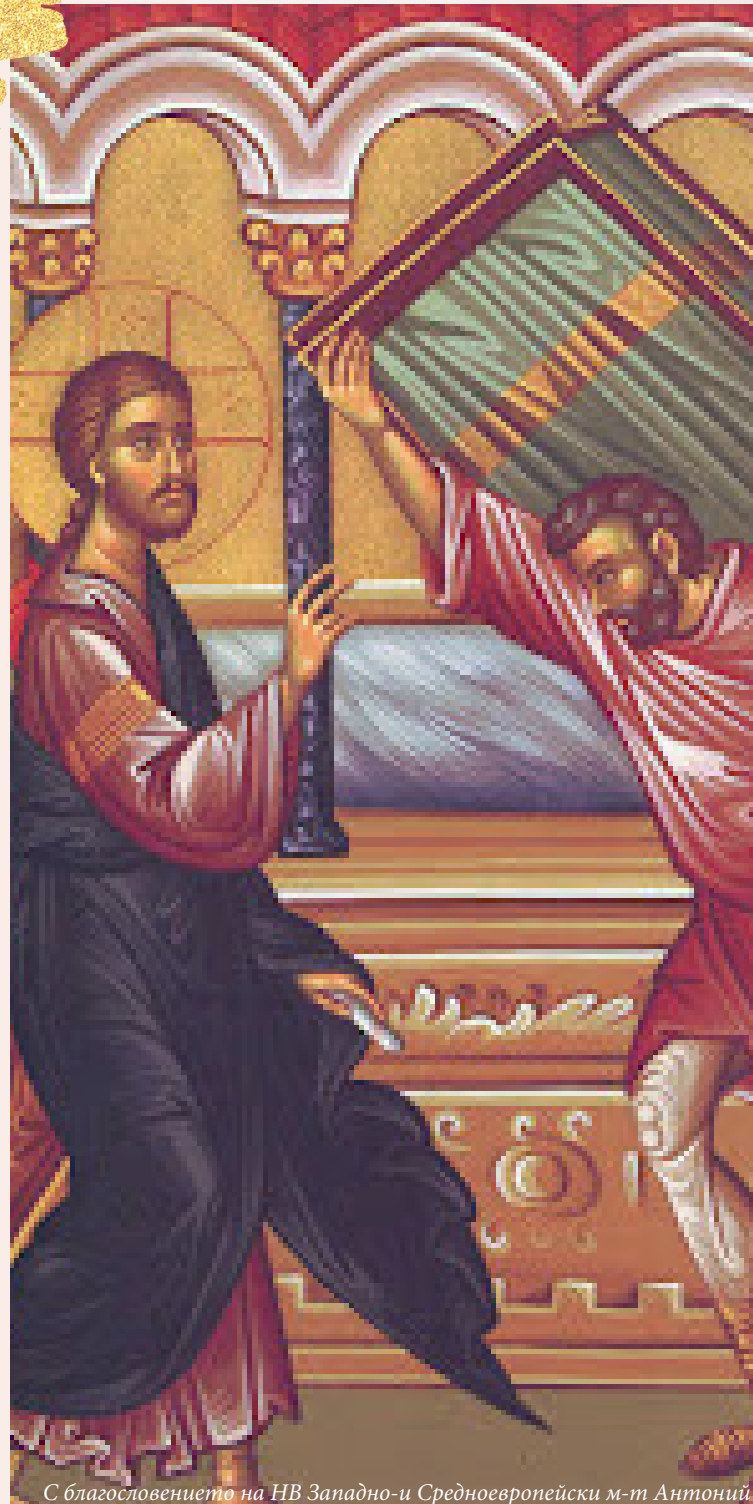
Четвърта Неделя след Пасха

НЕДЕЛЯ НА РАЗСЛАБЕНИЯ

За една дивна среща на човешкото страдание с чудодейната Божия сила ни разказва неделното евангелско четиво (Йоан. 5:1-15).

Витезда (от евр. Дом на милосърдиеро) била необикновена минерална баня в Йерусалим. Нейната вода ставала лековита само, когато ангел Господен слизал върху нея и раздвижвал водата. Но в този решителен момент, изцеление получавал само онзи, който пръв успеел да се потопи в басейна след раздвижването на водата...

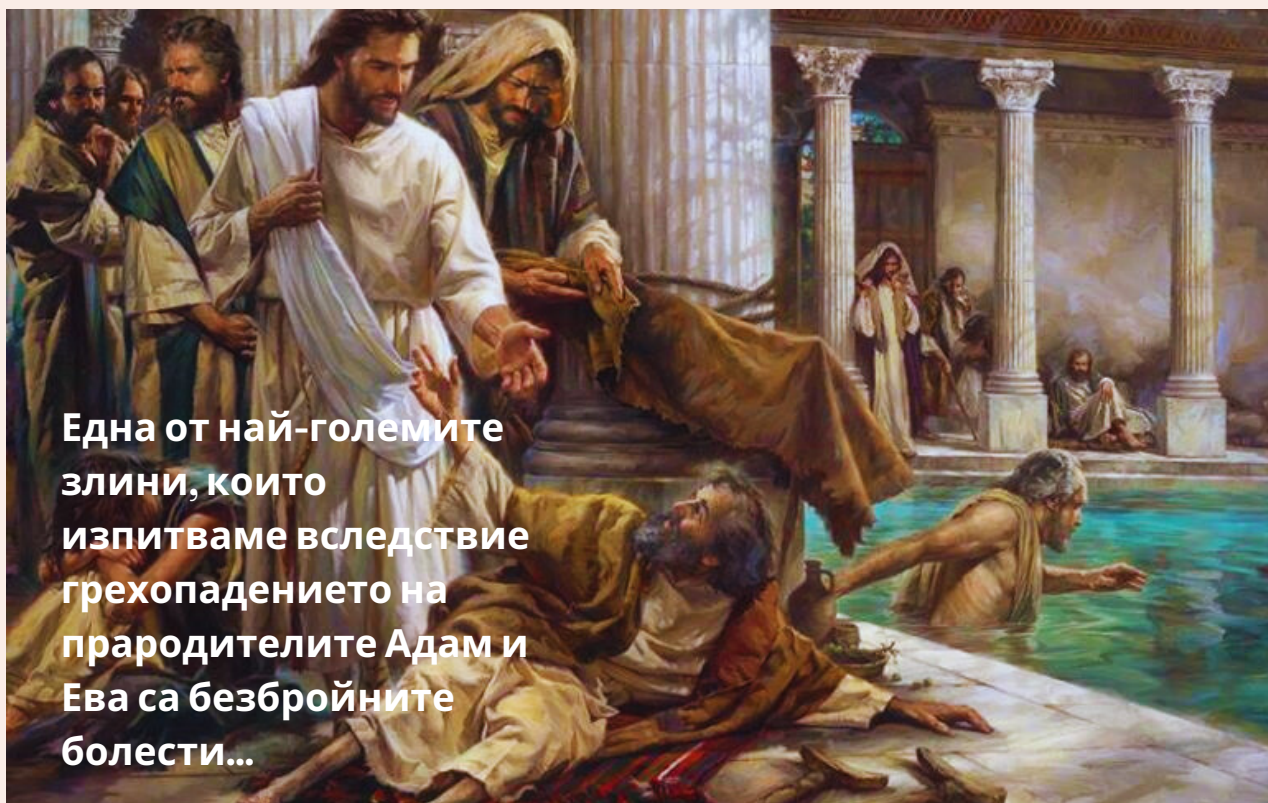
В сумрака и зловонието на къпалнята Витезда, лежат изоставени болни, но този път не ангел, а сам Богочовека Христос влиза сред страдащите. (стр 2.)

С благословието на НВ Западно-и Средноевропейски м-т Антоний

„Искаш ли да оздравееш?“

Христос, божественият Лекар, Който обхождал болните във Витезда, неочаквано спрял пред един парализиран човек(разслаблен). Спасителят видял човека в неговата мъка и самота, трогнал се и го обгърнал с милост и обич. „Искаш ли да оздравееш?“ - прозвучал тихият Му глас. В плана на Господа този въпроси бил необходим: с него Христос желяел да излекува и душата! отговора на разслабления: „Да, господине; но си нямам човек, който да ме спусне в къпалнята, кога се раздвижи водата"... Колко мъка се крие в тези думи, израз на безсилие, изолация и зов за помощ! Този самотен клетник от 38 години бил парализиран и забравен от всички. Христос бил неговия най-близък човек и единствена надежда.

**Една от най-големите
злини, които
изпитваме вследствие
грехопадението на
прародителите Адам и
Ева са безбройните
болести...**

"Нямам си човек."

Тъжният стон на евангелския разслаблен: „Нямам си човек!“ не е стихвал през вековете. Той е глас на човешката мъка и безсилие. Но над този печален стон звучи и повелята на Спасителя:
„Стани, вземи одъра си и ходи!“
Спасителят заяви: „Аз дойдох, за да имат живот и да имат в изобилие“ (Йоан. 10:10). Христос и днес е при нас и ни посещава в изпитанията и страданията. Той ни милва и утешава в скърбите и неволите.

Иконом Димитър ЙОРДАНОВ

Когато използваме свободата си да подхранваме своя егоизъм и самодостатъчност, неминуемо това води и до конфликт с ближните и нарушаваме Божиите заповеди. По този начин ние се отделяме от единствения източник на живота - Бог. Това всъщност представлява и грехът. Така изпадаме в слабост и немощ, губим благодатта, радостта и мира с Бога и ближния. Постепенно грехът става наша втора природа и започваме да умираме, първо духовно, а после и физически.

Най-великият български цар, св. Борис I!

С празнични богослужения в цяла България и в чужбина на 2 май се чества паметта на св. Борис Покръстител, който просвещава и кръщава в християнството българския народ.

В историята си имаме двама царе, които сами слизат от престола, приемат монашество и живеят в манастир, за да посветят живота си изцяло на Господа. Това са св. цар Борис I и внукът му св. цар Петър.

След св. цар Борис не се споменават вече съставните народи на царството (траки, славяни, българи), а всички носят името на държавата. Той ги обединява в един народ, който поверява на Господа и се моли за неговото пребъждане.

Делото му става пример и киевският княз свети Владимир, който кръщава един от синовете си Борис и заедно с брат си Глеб са първите християнски мъченици в Киевска Рус. Преданието говори, че майка им е българка принцеса. По този начин името на нашия цар Борис се разпространява по целия християнски свят.

По молитвите на великия свят цар Борис Обединител да пребъде българският народ до Второто пришествие на Господа ! Да сме пример и на други народи за вяра и благочестие!

О. ТРАЯН ГОРАНОВ, ДЕВЪН

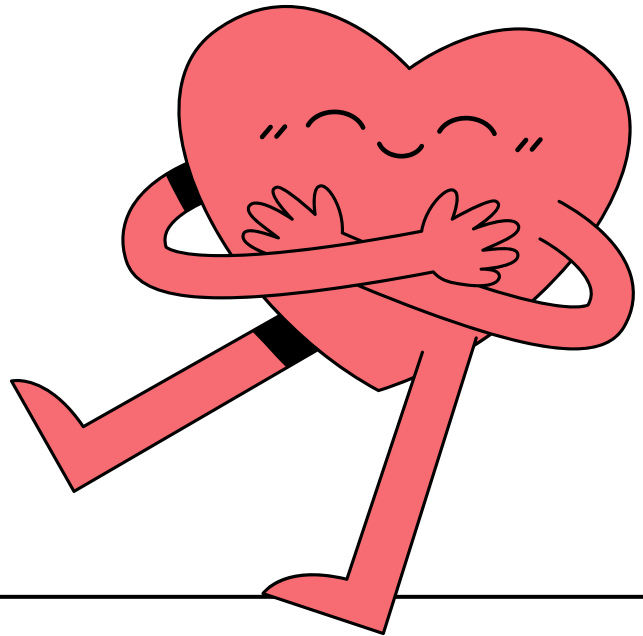
ТОПЛО СЕ

Момчи

Божественият Лекар - Христос, да ни излекува и да ни даде радост и благодат в живота ни. Днес си припомняме и думите, които Той отпрати към парализирания в банята на Витезда: "ето, ти оздравя; неделя греши вече, за да те не сполети нещо по-лошо" (Йоан. 5:14).

Интервю

Аз съм кака на две от децата на Св. Йоан Рилски! За мен да знам, че малките ми братчета и сестриче растат във вярата, е нещо много голямо и важно. Християните имаме опита, че нищо в живота не може да даде на човек такава пълна радост, мир, душевен покой, както Господ Иисус Христос.

"Вкусете и ще видите колко благ е
Господ" (Пс. 33)

От три години се преместих да живея в северната част на Англия, където завършвам специалност Графичен дизайн. Работата ми се надявам освен средство за живот, също да е полезна на нашата православна общност тук, във Великобритания, в разнообразни проекти.

Свети великомъчениче Георги, моли Бога за нас!

Свети великомъченик Георги Победоносец (275 – 281 г. – 23 април 303 г.) е един от най-почитаните светци, мъченик за Христовата вяра. Освен покровител на България, той е закрилник още на Грузия, Англия, Гърция и други страни по света.

Св. Георги е роден в Кападокия, Мала Азия (днешна Турция). Заради военските си способности бил удостоен с военен чин трибун. Светецът ревностно проповядвал християнската вяра и затова бил затворен в тъмница, жестоко мъчен и посечен с меч през 305 г. Според преданието, близо до гроба му се заселил змей, който опустошавал околността, владеел изворите ѝ. За да пусне живоносните струи на това пустинно място, той искал хората да му пренасят човешки жертви. Когато дошъл ред да бъде пренесена и царската дъщеря, която помолила за помощ Бога, внезапно св. Георги се явил, убил змея с копието си и спасил нея и цялото население. На иконите можете да го видите въоръжен с копие и яхнал бял кон, а прободеният змей агонизира в краката му.

В България свети Георги е един от най-почитаните светци, а десетки хиляди, кръстени на него, честват имения си ден на 6 май.

Отбелязването на Гергьовден е свързано с много радост, освещаване на бойните знамена и почитане на войската. На този ден се събират семействата на празнична трапеза с агне, която има за цел да нахрани не само близките, но и бедните съседи.

Ако в населеното място църквата е посветена на св. Георги, то празничната трапеза е обща и се прави около църквата или на широка зелена поляна Трапезата е придружена с песни, музика, танци, устройват се борби и състезания. През целия ден се играят гергьовденски хора, пеят се народни песни. Традиционни са гергьовските люлки, които се връзват на зелените разцъфнали дървета.

Ако на Гергьовден завали, дъждът се посреща с голяма радост. Според народна поговорка "На Гергьовден всяка капка дъжд е жълтица."

ГЕРГЬОВДЕН: ОЦВЕТЯВАНЕ

ПО БРОЯ РАБОТИХА
Съставител: Надежда Йончева
Редактор: отец Добромир Димитров